

Το Ψέμα του Ιάσονα

του Δημήτρη Χριστοδούλου

Σκηνοθεσία: Τάσος Νυχάς

Σκηνικά: Christian Guilmin

Κοστούμια: COSTHEA

Μουσική: Μάνος Νυχάς

Διανομή:

Σωτήρης Γκέκας

Τάκης Δασκαλέρος

Απόστολος Ιωακείμης

Βαρβάρα Κάζιρα

Αγγελική Καλλιάνου

Αντώνης Καστρισιανάκης

Βασίλης Μαθιουδάκης

Γάνος Μιχαήλης

Τάσος Νυχάς

Οδυσσέας Πανόπουλος

Τάκης Πιέσσας

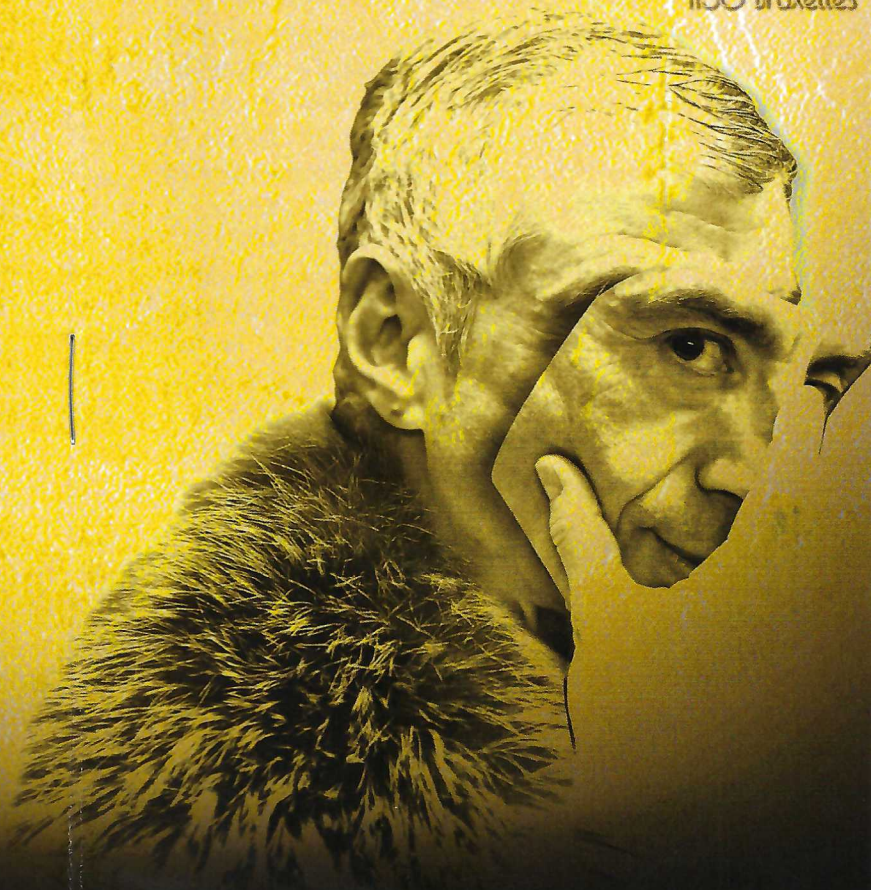
6 & 7 Μαρτίου 2020 στις 8μ.μ

8 Μαρτίου 2020 στις 8μ.μ

Centre Communautaire de Joli Bois

Avenue du Haras 100

1150 Bruxelles

Δυο λόγια για το έργο

Το έργο του Δημήτρη Χριστοδούλου *Το ψέμα του Ιάσονα* είναι ένα έργο λόγου, βαθιά πολιτικό και ταυτόχρονα φιλοσοφικό.

Πολιτικό, γιατί περιγράφει με αξιοθαύμαστη ακρίβεια και ρεαλισμό τον κύκλο της πολιτικής όπως τον συναντάμε τα τελευταία χρόνια στις περισσότερες δημοκρατικές -και όχι μόνο- χώρες: εύθραυστη πολιτική κατάσταση λόγω αστοχιών ή αρνητικών συγκυριών, εμφάνιση 'πολιτικής πλατφόρμας/ κόμματος/ ιδεών' πλαισιωμένων από τον κατάλληλο 'ηγέτη' που με βάση συγκεκριμένους στόχους και ιδανικά χαράζει το πρόγραμμα της διακυβέρνησης για να βελτιωθεί και να σταθεροποιηθεί η κατάσταση. Οι πολίτες μέσω της πλειοψηφικής ή άλλης δημοκρατικής διαδικασίας αποδέχονται και συχνά ηρωοποιούν τον ηγέτη θεωρώντας τους στόχους υψηλούς και τα ιδανικά εκ των ουκ άνευ για την καλυτέρευση της κατάστασης και τη δημιουργία ελπίδας για το μέλλον. Σύντομα όμως οι στόχοι απομακρύνονται, τα ιδανικά ξεθωριάζουν και ο ηγέτης κονταίνει τόσο που απομακρύνεται με τρόπο συχνά βίαιο και απότομο, με το ανάθεμα των πολιτών που λίγο πριν τον επευφημούσαν. Έτσι εμφανίζεται νέα πολιτική πλατφόρμα, νέος ηγέτης με νέα ιδανικά και στόχους για να ξεκινήσει ένας νέος κύκλος.

Φιλοσοφικό, γιατί φαίνεται ότι είναι στη φύση του ανθρώπου να αποζητά ήρωες που του παρουσιάζουν ιδανικά και στόχους απαραίτητους για να διατηρηθεί η ελπίδα βελτίωσης της σκληρής πραγματικής ζωής. Μόλις οι στόχοι και ο ήρωας ξεθωριάσουν θα πρέπει να βρεθεί νέος ήρωας με νέους στόχους και ιδανικά. Για να μην κλείσει στην πραγματικότητα ποτέ αυτός ο κύκλος της αναζήτησης της ελπίδας και της ανθρώπινης προσπάθειας για 'ψηλότερα'.

Ο Ιάσοντας, λοιπόν, ο ήρωας, έφερε το χρυσόμαλλο δέρας στην πόλη και αποθεώθηκε από τους πολίτες- αυτός και οι Αργοναύτες πήραν αξιώματα, πλούτη και τιμές. Όμως είχε πει ο Ιάσοντας την αλήθεια ότι σκότωσε το Δράκο; Ήταν αληθινό το χρυσόμαλλο δέρας ή ήταν απλώς ένα επιχρυσωμένο κατσικίσιο τομάρι που εύκολα θα ξεθώριαζε από την πίεση του χρόνου και της πραγματικότητας; Αν ο Ιάσοντας είχε πει το μεγάλο ψέμα, ένας άλλος, ο επόμενος νέος Ιάσοντας θα πρέπει να φέρει ένα καινούριο χρυσόμαλλο δέρας ώστε να μπει και αυτό στη διαδικασία της κρίσης: Θα είναι το 'αληθινό' ή θα είναι κι αυτό με τη σειρά του ψεύτικο, πασπαλισμένο με λίγη χρυσόσκονη προορισμένο έτσι νομοτελειακά να αντικατασταθεί; Όπως θα πρέπει τότε να αντικατασταθεί και ο νέος Ιάσοντας, ο νέος ήρωας, απαραίτητος όμως να κρατήσει τη φλόγα της ελπίδας για το μέλλον άσβηστη.

Η Ομάδα

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ο Δημήτρης Χριστοδούλου γεννιέται στο Μεταξουργείο το 1924. Μέλος πολυμελούς οικογένειας, βγάζει το ψωμί του από παιδί κάνοντας σταδιακά διάφορες δουλειές, μεταξύ των οποίων παιδί για όλες τις δουλειές σε μαγαζί, σε γραφείο, σε θυρωρείο, συνοδός σε ασανσέρ, οδηγός τραμ κ.ά. Όπως αφηγείται ο ίδιος, «Μικρός το χειμώνα κυκλοφορούσα με εφημερίδες μπρος-πίσω για να μην κρυώνω...».

Όντας μέλος της ΕΠΟΝ στην Κατοχή ο Χριστοδούλου συλλαμβάνεται και βασανίζεται στα υπόγεια της οδού Μέρλιν από τους Γερμανούς. Κατά τη διάρκεια του Δεκεμβρίου του 1944 πραγματοποιούνται μαζικές συλλήψεις μαχητών του ΕΛΑΣ και μελών των εαμικών οργανώσεων στις περιοχές που εκκαθαρίζονταν και περνούσαν στον έλεγχο των βρετανικών στρατευμάτων. Έτσι, συλλαμβάνεται και ο Χριστοδούλου σ' ένα οδόφραγμα του ΕΛΑΣ στην πλατεία Κάνιγγος, απέναντι από τα άρματα μάχης των Άγγλων.

Καθώς οι χιλιάδες συλληφθέντες δεν ήταν δυνατόν να κρατηθούν στις φυλακές της Αθήνας, οι οποίες μπορούσαν ανά πάσα στιγμή να δεχθούν επίθεση από τον ΕΛΑΣ, αλλά ούτε και να μεταφερθούν σε άλλες πόλεις -αφού η υπόλοιπη χώρα βρισκόταν υπό τον έλεγχο του ΕΛΑΣ- η λύση στην οποία καταφεύγουν είναι μία ιδιόμορφη εξορία: Μετά τα Δεκεμβριανά, 10.000 Αθηναίοι, μεταξύ των οποίων και ο Χριστοδούλου, μεταφέρονται στην Αίγυπτο και κρατούνται ως όμηροι στο στρατόπεδο Ελ Ντάμπα -έτσι προκύπτει και το 5ο ομώνυμο μυθιστόρημα του δημιουργού- από όπου θα επιστρέψουν στην Ελλάδα μετά την υπογραφή της Συμφωνίας της Βάρκιζας στις 12/2/1945.

Μετά την επιστροφή του δίνει εξετάσεις και περνάει στη Δραματική Σχολή του Εθνικού Θεάτρου. Οι σπουδές του διακόπτονται λόγω της αναγκαστικής του στράτευσης. Απολύεται μετά από ενάμιση χρόνο και επιστρέφει τραυματισμένος. Τον παρασημοφορούν, ενώ ταυτόχρονα -σχεδόν- αντιμετωπίζει ποινή θανάτου από στρατοδικείο για ανυποταξία σε καιρό πολέμου. Διασώζεται λόγω του τραυματισμού του.

Αργότερα ολοκλήρωσε τη Δραματική Σχολή και σύντομα βρέθηκε να παίζει δίπλα στον Μυράτ, τον Χορν και τη Μερκούρη. Άρχισε να γράφει ποίηση την εποχή που σπούδαζε οικονομικές επιστήμες στην Πάντειο Σχολή (1952) οπότε και δημοσιεύεται το ποίημά του «Νυχτοφύλακες» στο περιοδικό «Μακεδονικά Γράμματα». Το 1954 τυπώνεται η πρώτη ομώνυμη ποιητική συλλογή του.

Εξέδωσε 27 ποιητικές συλλογές, 15 μυθιστορήματα, πέντε διηγήματα και έγραψε 13 θεατρικά έργα. Μεγάλη ήταν και η προσφορά του ως στιχουργού, καθώς έγραψε μερικά από τα σημαντικότερα τραγούδια του ελληνικού πενταγράμμου, τα οποία μελοποίησαν μεγάλοι και σημαντικοί συνθέτες: Μίκης Θεοδωράκης, Σταύρος

Ξαρχάκος, Μάνος Λοΐζος, Χρήστος Λεοντής, Νίκος Μαμαγκάκης, Νότης Μαυρουδής, καθώς και οι Λίνος Κόκοτος, Μίμης Πλέσσας, Γιώργος Ζαμπέτας και Κώστας Χατζής.

Ένα μεγάλο μέρος των στίχων του Δημήτρη Χριστοδούλου μελοποιήθηκε από τον Μίκη Θεοδωράκη και εντάχθηκε στους κύκλους τραγουδιών, «Πολιτεία», «Αρχιτέλαγος», «Όμορφη Πόλη» (επιθεώρηση του 1962), «Οκτώβρης '78». Το 1962 ο Δημήτρης Χριστοδούλου γνωρίστηκε με τον Γιώργο Ζαμπέτα και η συνεργασία τους μας έδωσε ορισμένα από τα ωραιότερα λαϊκά τραγούδια: «Δεν έχει δρόμο να διαβώ», «Κι αν θα διαβείς τον ουρανό», «Πόρτα κλειστή τα χείλη σου», «Με το βοριά σ' αναζητώ», «Ξημερώματα», «Τι να φταίει» κ.ά.

Ο Δημήτρης Χριστοδούλου συνεργάστηκε επίσης με τον Γιάννη Μαρκόπουλο γράφοντας το τραγούδι «Πού είσαι αυτήν την άνοιξη», αφιερωμένο στη μνήμη του Γρηγόρη Λαμπράκη, και το τραγούδι «Ποιος δρόμος», που έμελλε να είναι και η μοναδική συνεργασία του συνθέτη με τον Στέλιο Καζαντζίδη. Το 1972 τραγούδια του μελοποιήθηκαν από τον Σταύρο Ξαρχάκο. Το 1974 ο Δημήτρης Χριστοδούλου συμμετείχε με στίχους του στο δίσκο του Μάνου Λοΐζου «Καλημέρα Ήλιε», ενώ το 1978 ο συνθέτης Λίνος Κόκοτος συνέθεσε πάνω σε ποίηση του Χριστοδούλου τον κύκλο τραγουδιών «Τα Αντιπολεμικά». Εξαιρετική ήταν επίσης η απόδοση στα ελληνικά στίχων του Ζορζ Μουστακί από τον Δημήτρη Χριστοδούλου όπως «Ο Μέτοικος» (τραγούδι Γιώργος Νταλάρας) και «Η Μεσόγειος» (τραγούδι ο Ζορζ Μουστακί).

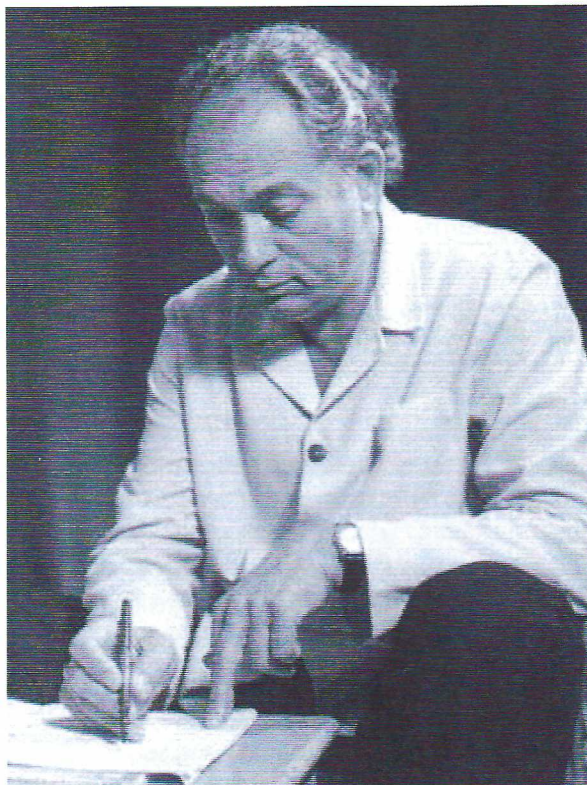
Τραγούδια του Δημήτρη Χριστοδούλου, όπως ο «Καημός» και «Βράχο – βράχο τον καημό μου» συνδέθηκαν με τους αγώνες του λαού μας, με τις πιο μεγάλες του στιγμές και τα πιο ακριβά του όνειρα και γι' αυτό θα τραγουδιούνται πάντα, όπως και όλα του τα τραγούδια, οι στίχοι των οποίων «κεντήθηκαν» από μεγάλους μάστορες και δασκάλους της λαϊκής μας μουσικής.

Στις 5 Μαρτίου του 1991 ο Δημήτρης Χριστοδούλου φεύγει από τη ζωή, έχοντας αφήσει πίσω του ένα πλούσιο συγγραφικό έργο.

Όπως και άλλοι ομότεχνοί του, για παράδειγμα ο ποιητής και αγαπητός του φίλος Νίκος Καρούζος, ο Χριστοδούλου έφυγε χωρίς σύνταξη και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, νοσηλευόμενος ως άπορος αρχικά σε ένα ράντζο στο Λαϊκό Νοσοκομείο και μετά από παρέμβαση του Μ. Θεοδωράκη σε ιδιωτικό νοσοκομείο, όπου και κατέληξε.

ΠΟΙΗΣΗ

- ΝΥΧΤΟΦΥΛΑΚΕΣ 1954
- ΠΕΛΤΑΣΤΕΣ, 1956
- ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΣΤΑΔΗΝ, 19
- ΕΣΤΙΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ, 1959
- ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΝΑΚΛΗΤΙΚΟ, 1960
- ΠΑΡΑΜΕΘΟΡΙΑ, 1961
- ΠΑΡΟΔΟΣ, 1961
- ΕΠΙ ΕΥΡΕΩΣ ΜΕΤΩΠΟΥ, 1964
- ΔΕΛΦΟΙ, 1965
- ΜΙΚΡΑ ΛΥΡΙΚΑ, 1966
- ΑΙΧΜΕΣ, 1967
- ΜΕΤΟΙΚΕΣΙΑ, 1972
- Ο ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ, 1974
- ΤΗΣ ΕΞΟΡΙΑΣ, 1974
- ΠΕΤΡΕΛΑΙΑ, 1977
- ΝΕΤΡΟΝΙΑ, 1978
- ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ, 1979
- ΕΛΛΑΔΑ ΜΠΑΥ ΝΤΕΥ, 1981
- ΝΤΙΣΚΟΤΕΚ, 1982
- Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΑ, 1983
- ΠΛΑΓΙΟΣ ΑΝΕΜΟΣ, 1984
- ΤΟ ΡΟΛΟΙ ΤΟΥ ΚΥΡΡΗΣΤΟΥ, 1984
- ΟΥΛΑΦ ΠΑΛΜΕ, 1986
- Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΙ Ο ΕΒΕΝΟΣ, 1986
- MARCIA FUNEBRE, 1988
- ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ, 2011 (ΜΕΤΡΟΝΟΜΟΣ)

Ο Δημήτρης Χριστοδούλου

ΠΕΖΑ

- ΓΟΥΠΑΤΟ, 1976
- ΤΟ ΣΑΡΑΒΑΛΟ, 1977
- ΤΟ ΠΑΤΑΡΙ, 1978
- ΤΟ ΑΤΕΛΙΕ, 1979
- ΕΛ-ΝΤΑΜΠΑ, 1980
- Ο ΓΥΨΟΣ, 1981
- ΤΟ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΟ, 1982
- ΤΟ ΓΚΙΣΕ, 1982
- ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ, 1984
- Ο ΛΑΒΥΡΙΝΘΟΣ, 1984
- ΤΟ ΝΗΣΙ, 1986
- Η ΕΚΡΗΞΗ, 1988
- ΤΟ ΔΟΛΙΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑΣ, 1989
- Ο ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΨΗΛΟΝ, 1989
- Η ΩΡΑ ΤΩΝ ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ, 1990
- Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΞΟΔΟΣ ΚΑΙ ΆΛΛΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ, 1995

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

- ΤΟ ΤΟΞΟ - ΑΙΓΙΣΤΟΣ, 1957
- ΤΟ ΨΕΜΑ ΤΟΥ ΙΑΣΟΝΑ, 1959
- ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ Η ΚΙΡΚΗ, 1960
- Η ΚΡΟΥΑΖΙΕΡΑ, 1962
- Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ, 1963
- ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΑ, 1964
- Η ΠΑΝΣΙΟΝ, 1968
- Η ΕΛΒΙΡΑ, 1969
- ΓΩΝΙΑ, ΠΟΤΑΜΙ, ΓΕΦΥΡΑ, 1970
- ΤΑ ΔΙΑΒΑΤΗΡΙΑ, 1976
- Ο ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΣ, Ο ΣΤΑΘΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΕΝΟ, 1978
- ΦΘΕΙΡΩΡΟΣ, 1980

Ο Δημήτρης Χριστοδούλου με την σύντροφό της ζωής
του Μαρία Κανδρεβιώτου

Ο «ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ» ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Ο Δ. Χριστοδούλου εκτός από ερωτικός και ανθρώπινος ποιητής ήταν και βαθύτατα πολιτικός και λόγω της προσωπικής του διαδρομής που είχε μια συνέπεια. Χαρακτηριστική είναι η συνεργασία του με το Μάνο Λοΐζο, και ο δίσκος *Καλημέρα Ήλιε* που ηχογραφήθηκε τέλος του 1973 αλλά κυκλοφόρησε το Πάσχα του 1974 με σαφή πολιτικά μηνύματα. Ο ίδιος ο Χριστοδούλου θυμάται τη συνεργασία αυτή (*Μάνος Λοΐζος / απ' τη μνήμη στην καρδιά / Μετρονόμος, 2012*):

«Όταν γύρισα από το Παρίσι, μετά την αυτοεξορία, ο Μάνος με το γλυκό του χαμόγελο σε μια συνάντηση μου είπε: "Δημήτρη, πρέπει να κάνουμε κάτι οι δυο μας". Και βάλαμε μπροστά το "Καλημέρα Ήλιε", μια στον Χολαργό και μια στην Κασταλίας 30, το διαμέρισμα όπου έμενα στην Κυψέλη και που με τόση συγκίνηση το θυμάμαι, καθώς ο Μάνος με την κιθάρα έψαχνε, έψαχνε, και ξαφνικά το 'βρισκε το μελωδικό μέρος, επίμονος, αργός, αλλά σίγουρος ότι κάπου μέσα του η μελωδία αναμένει. Αυτά τα λίγα για έναν γίγα, που γέμισε την Ελλάδα με όμορφα τραγούδια, που επεσήμανε σκληρές στιγμές του εργατικού αγώνα, του έρωτα, της χαράς, της καταπίεσης, του νοήματος της απουσίας και του θανάτου».

Ο ποιητής Δ. Χριστοδούλου με το συνθέτη Μ. Λοΐζο.

Ο δίσκος αυτός περιείχε 9 τραγούδια σε στίχους Δ. Χριστοδούλου και 2 σε στίχους του Μ. Λοΐζου. Το *Καλημέρα Ήλιε* του τελευταίου έδωσε τελικά και τον γενικό τίτλο. Ο δίσκος δεν γνώρισε ιδιαίτερη εμπορική επιτυχία παρόλο που το τραγούδι του τίτλου έγινε αργότερα και ύμνος πολιτικού κόμματος (του ΠΑΣΟΚ) χωρίς βέβαια ο Λοΐζος να επιδιώξει κάτι τέτοιο αφού μάλιστα το κόμμα αυτό ιδρύθηκε μετά την κυκλοφορία του δίσκου.

Από τα τραγούδια του Δ. Χριστοδούλου στο δίσκο αυτό το *Δώδεκα παιδιά* με τον Κώστα Σμοκοβίτη και το *Μια καλημέρα* με την Χαρούλα Αλεξίου τραγουδήθηκαν περισσότερο και είναι σχετικά πιο γνωστά. Αξίζει όμως τον κόπο να παρατεθούν οι στίχοι του εξαιρετου αλληγορικού τραγουδιού *Ας μην είχες τόσα λάθη* που ερμήνευσε ο Κώστας Σμοκοβίτης.

Σ' αυτό το τραγούδι ο Λοΐζος είχε την ευκαιρία να μελοποιήσει τους απαιτητικούς στίχους του Δημήτρη Χριστοδούλου και να ισορροπήσει ανάμεσα σε αντικείμενες διαθέσεις – ένα ερωτικό ανεκπλήρωτο και την αγωνιστική πρωτομαγιάτικη διάθεση:

Σε ποιο πρωί Πρωτομαγιάς
γέμισ' ο δρόμος όνειρα
δεν ήταν ώρα της δουλειάς
βρήκα τον ήλιο απόμερα.

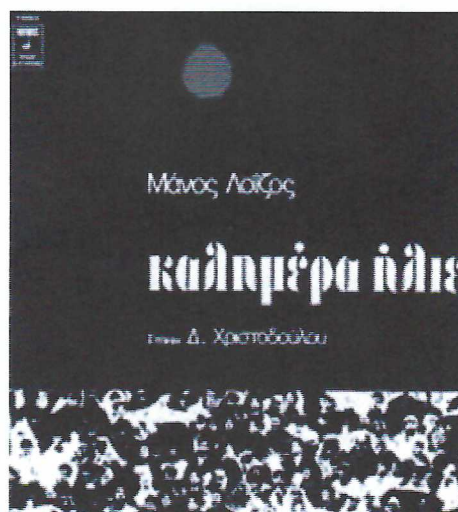
Ρεφραίν

Ας μην είχες τόσα λάθη
μεσ' στα μάτια απ' τα παλιά
θα 'σουνά τώρα κοντά μου
στη χρυσή Πρωτομαγιά.

Σε ποια στιγμή της άνοιξης
μπήκε πρωί ο Μάης
ήρθες κι εσύ σαν τη σκιά
το γέλιο να μου πάρεις.

Ρεφραίν

Ας μην είχες τόσα λάθη
μεσ' στα μάτια απ' τα παλιά
θα 'σουνά τώρα κοντά μου
στη χρυσή Πρωτομαγιά.

Το εξώφυλλο του δίσκου

Πηγές:

https://www.lifo.gr/articles/music_articles/143078

<https://www.musiccorner.gr/extras/record/058.html>

Το Ψέμα του Ιάσωνα

ΤΟΥ

Δημήτρη Χριστοδούλου

Σκηνοθεσία **Τάσος Νυχάς**

Σκηνικά: **Christian Guilmin**

Πρωτότυπη Μουσική: **Μάνος Νυχάς**

Κοστούμια: **Οίκος COSTHEA**

Μακιγιάζ: **Λίτα Καλογεροπούλου**

Τεχνική Διεύθυνση: **Νίκος Χατζούδης**

Αφίσα/Φωτογραφίες: **Μάνος Νυχάς**

Video Art: **Nyx Clips**

Διανομή:

(με σειρά εμφάνισης)

Ιωάννα: **Βαρβάρα Κάζιρα**

Κρέων: **Τάσος Νυχάς**

Ανταίος: **Σωτήρης Γκέκας**

Ιάσων: **Τάκης Δασκαλέρος**

Νικόλαος: **Τάκης Πλέσσας**

Νικίας: **Απόστολος Ιωακειμίδης**

Ερέας: **Αντώνης Καστρισιανάκης**

Λίτος: **Βασίλης Μαθιουδάκης**

Άριος: **Οδυσσέας Πανόπουλος**

Κρέουσα: **Αγγελική Καλλιάνου**

Νέος Ιάσων: **Πάνος Μιχαλέλης**

Από την πρώτη -και πιθανώς τη μοναδική- παράσταση του έργου από την «Ελληνική Λαϊκή Σκηνή» του Κλέαρχου Καραγεωργιάδη (ή Καραγιώργη) στο Θέατρο ΑΙΓΛΗ στη Δάφνη σε σκηνοθεσία Δ. Χριστοδούλου-Κ.

Καραγεωργιάδη και σκηνικά -κοστούμια
Μαρίας Κανδρεβιώτου

Από αριστερά: Φόντας Κονδύλης (*Ανταίος*), Ρίτα Λαμπρινού (*Ιωάννα*), Κυριάκος Κατριβάνος (*Νικόλαος*) Κώστας Γεωργούτσος (*Κρέων*) Ελένη Τζούνη (*Κρέουσα*), Φοίβος Ταξιάρχης (*Ιάσωνας*) και οι Σταύρος Αβδούλος, Κώστας Δαρλάσης, Βασίλης Βγενόπουλος, Συμεών Τσάκας (*Αργοναύτες*).

Η Ομάδα του Ελληνικού Θεατρικού Εργαστηρίου στις πρόβες

Από αριστερά, επάνω: Αντώνης Καστρισιανάκης, Απόστολος Ιωακειμίδης, Αγγελική Καλλιάνου, Οδυσσέας Πανόπουλος, Τάκης Δασκαλέρος. Κάτω: Βασίλης Μαθιουδάκης, Τάσος Νυχάς, Βαρβάρα Κάζιρα, Τάκης Πλέσσας.

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΟΥ ΙΑΣΟΝΑ

Ο Ιάσωνας ήταν γιος του Αίσωνα, βασιλιά της Ιωλκού και της Πολυμήδης ή της Αλκιμήδης, ή Ροιώς, απόγονος της θεϊκής γενιάς του Αιόλου. Ο Αίσωνας κάποτε, εκδιώχθηκε από το θρόνο της Ιωλκού από τον ετεροθαλή αδελφό του, τον Πελία, ο οποίος και αυτοανακηρύχθηκε βασιλιάς της πόλης. Μερικά χρόνια αργότερα, ο Πελίας έμαθε για ένα χρησμό που έλεγε ότι θα έβρισκε το θάνατο από κάποιον απόγονο του Αιόλου, που θα κατέβαινε μονοσάνδαλος από το γειτονικό Πήλιο. Πάντως ο Πελίας ένωθε ανακουφισμένος γιατί πίστευε ότι ο γιος του Αίσωνα και πιθανός διεκδικητής του θρόνου είχε πεθάνει.

Ο μικρός Ιάσωνας, στο μεταξύ ανατράφηκε στο Πήλιο από τον Κένταυρο Χείρωνα, ο οποίος του δίδαξε και τις επιστήμες. Μόλις ενηλικιώθηκε, ο Ιάσωνας πήρε τον δρόμο για την Ιωλκό. Στον δρόμο, καθώς επιχείρησε να περάσει ένα ποτάμι, πιθανώς το ρεύμα του Αναύρου, έχασε το ένα του σανδάλι, οπότε εμφανίσθηκε στη γενέτειρά του «μονοσάνδαλος». Φθάνοντας στο κέντρο της Ιωλκού τον είδε ο Πελίας, που εκείνη τη στιγμή τελούσε μία θυσία και τρομοκρατήθηκε, επειδή θυμήθηκε το χρησμό.

Ο Ιάσων κατευθύνθηκε προς το πατρικό του. Εκεί μέσα σε στιγμές ανείπωτης χαράς φιλήθηκε με το γερο-Αίσωνα και τους αδελφούς του Φέρη και Αμυθάντα, που είχαν έρθει με τα παιδιά τους, ξαδέλφια του Ιάσωνα, τον Άδητο και τον Μελάμποδα. Αφού γιορτάστηκε μέσα σε ατμόσφαιρα πανηγυριού η επιστροφή του, ο Ιάσωνας αποφάσισε να μιλήσει ανοιχτά με τον σφετεριστή. Πήγε λοιπόν στο παλάτι και ζήτησε απ' τον Πελία να του παραδώσει το θρόνο, επιτρέποντάς του να διατηρήσει στην κατοχή του ένα μεγάλο μέρος της περιουσίας που είχε πρωτύτερα αρπάξει απ' τον Αίσωνα. Ο Πελίας, φοβισμένος, δέχτηκε να του παραδώσει το θρόνο, μόνο που ισχυρίστηκε ότι έχει ένα βάρος στην ψυχή του. Είχε δει, είπε, στον ύπνο του τον Φρίξο, τον αδελφό της Έλλης, να τον παρακαλεί να πάει στην Κολχίδα για να φέρει πίσω την ψυχή του, και το χρυσόμαλλο δέρας. «Όμως, -συνέχισε ο πονηρός Πελίας-, εγώ είμαι γέρος, ενώ εσύ είσαι πάνω στο άνθος της ηλικίας σου και μπορείς να τα καταφέρεις πολύ καλύτερα από μένα. Αν καταφέρεις να πετύχεις σ' αυτή την αποστολή, σου ορκίζομαι ότι θα σου παραδώσω την εξουσία.» Λέγοντας τα λόγια αυτά ο Πελίας, ήλπιζε, με βάση το νόμο των πιθανοτήτων, πως ο Ιάσων δε θα γύριζε ποτέ από ένα τέτοιο ταξίδι. Παρ' όλα τούτα, ο Ιάσων δέχτηκε κι άρχισε τις ετοιμασίες.

Έτσι ανέθεσε στον Άργο, ξακουστό караβομαραγκό, να του φτιάξει ένα γερό και ελαφρύ σκαρί για πενήντα κωπηλάτες. Το πλοίο με τη βοήθεια της Αθηνάς, που του έδωσε μάλιστα και ανθρώπινη λαλιά, ετοιμάστηκε γρήγορα και ονομάστηκε Πηλιάς Αργώ.

Έπειτα, ο Ιάσων έστειλε κήρυκες σ' όλη την Ελλάδα ζητώντας άνδρες για την εκστρατεία που θα ακολουθούσε. Οι πιο φημισμένοι ήρωες της εποχής, υποκινούμενοι από ιερό ζήλο που τους ενέπνευσε η θεά Ήρα, έσπευσαν στην Ιωλκό, και αποτέλεσαν τους Αργοναύτες, συντρόφους του Ιάσωνα. Ήταν μεταξύ άλλων: οι Διόσκουροι Κάστωρ και Πολυδεύκης, ο Φάληρος, που έδωσε το όνομά του στην ομώνυμη περιοχή της Αττικής, ο Πηλέας (πατέρας του Αχιλλέα), ο Λαέρτης (πατέρας του Οδυσσέα), και οι Ηρακλής και Θησέας, σύμφωνα με ορισμένες παραλλαγές, καθώς και ο μουσικός Ορφέας.

Έτσι οι ήρωες ξεκίνησαν και αφού πέρασαν από τη Λήμνο, τη Σαμοθράκη, την Κύζικο, και τη Μυσία, έφθασαν στην Κολχίδα. Εκεί βασίλευε ακόμα ο Αιήτης που ήταν γιος του Ήλιου και αδελφός της μάγισσας Κίρκης. Ο ίδιος καταγόταν από την Κόρινθο αλλά όταν σ' αυτή τη μακρινή βαρβαρική χώρα, παντρεύτηκε μια κόρη του Ωκεανού, την Ειδυία, με τη θέληση των θεών πήρε και το θρόνο της χώρας. Είχε κόρες την Μήδεια και την Χαλκίοπη και γιο τον Άψυρτο. Ο Αιήτης φοβήθηκε βλέποντας στο πρόσωπο του Ιάσωνα τον πιθανό φονιά του, γιατί ένας παλιός χρησμός έλεγε ότι θα πέθαινε και αυτός απ' τα χέρια κάποιου καταγόμενου απ' τη γενιά του Αιόλου. Έτσι υποκρίθηκε πως θα του έδινε το χρυσόμαλλο δέρας, υπό την προϋπόθεση να ζέψει δυο ταύρους του Ηφαίστου που ξερνούσαν φωτιά και είχαν χάλκινα νύχια και να οργώσει μ' αυτούς ένα μεγάλο χωράφι. Έπειτα έπρεπε να σπείρει στα αυλάκια δόντια φιδιού, που θα του έδινε, καθώς και να σκοτώσει τους πάνοπλους γίγαντες που θα ξεφύτρωναν απ' την οργωμένη γη. Ο Ιάσωνας δέχτηκε ελπίζοντας στη βοήθεια των θεών που δεν άργησε να εκδηλωθεί. Η Ήρα με την Αθηνά έπεισαν την Αφροδίτη να στείλει τον Έρωτα για να βοηθηθεί η Μήδεια απ' τον Ιάσωνα. Έτσι, ο Ιάσωνας έπεισε τη Μήδεια, που ήταν ιέρεια της Εκάτης και μάγισσα, να τον βοηθήσει, υποσχόμενος μάλιστα ότι μετά την ολοκλήρωση της αποστολής του θα την έπαιρνε για πάντα μαζί του. Πρώτο μέτρο της μάγισσας ήταν να τον κάνει άτρωτο με το «προμήθειο», μια συνταγή αλοιφής, ισχυρής μόνο για μια μέρα, βασισμένης στο αίμα της πληγής του Προμηθέα. Το επόμενο πρωί, βρήκε τους ταύρους οι οποίοι του επιτέθηκαν, όμως εκείνος τους απέκρουσε με την ασπίδα του και, πιάνοντάς τους από τα κέρατα, τους έξεψε με τη βοήθεια των Διόσκουρων στο σιδερένιο ζυγό. Κατόπιν όργωσε μ' αυτούς το χωράφι και έσπειρε τα δόντια των φιδιών. Με την εμφάνιση των οπλισμένων γιγάντων, ο Ιάσωνας, ακούγοντας τη συμβουλή της Μήδειας, έριξε ανάμεσά τους μια πέτρα και οι γίγαντες άρχισαν να χτυπιούνται μεταξύ τους, οδηγώντας τους στο θάνατο μέχρις ενός. Παρά την εκτέλεση αυτού του κατορθώματος, ο Αιήτης ετοίμαζε κι άλλη αποστολή στον Ιάσωνα με σκοπό να τον καθυστερήσει. Αυτό το έμαθε η Μήδεια και, αφού ειδοποίησε τον αγαπημένο της και τους συντρόφους του, τους οδήγησε στο ιερό άλσος του Άρη, στη βελανιδιά που ήταν κρεμασμένο το χρυσόμαλλο

δέρας. Εκεί η Μήδεια έσταξε ένα μαγικό υγρό στα μάτια του μέχρι τότε ακοίμητου δράκου που αποκοιμήθηκε, και έτσι ο Ιάσοντας άρπαξε το χρυσόμαλλο δέρας.

Μέσα στη νύχτα, η Αργώ σήκωσε τα πανιά της κι απομακρύνθηκε απ' την Αία. Ευθύς μετά την αποχώρηση των ηρώων, άρχισε η καταδίωξή τους απ' τον Άψυρτο, το γιο του Αιήτη, που τους ακολούθησε με τα καράβια του ως τις εκβολές του Ίστρου (Δούναβη), μιας κι αυτός ήταν ο δρόμος της επιστροφής τους. Όμως σ' ένα νησάκι της περιοχής, η αδελφή του Μήδεια τού έστησε παγίδα κι έτσι διευκόλυνε τον Θησέα να τον σκοτώσει. Κατόπιν πέρασαν από την Αδριατική θάλασσα και, μέσω της διάβασης των ποταμών Ηριδανού και Ροδανού, στην Τυρρηνική θάλασσα, την Αιθαλία νήσο (Ελβα), την περιοχή των Σειρήνων, τη Σκύλλα και Χάρυβδι (πέρασμα Σικελίας- Ν. Ιταλίας), τη χώρα των Φαίακων, τη χώρα του Τρίτωνα (Λιβύη) και την Κρήτη, όπου η Μήδεια κατάφερε να εξουδετερώσει το γίγαντα Τάλω. Ακολούθησε μια σύντομη περιπλάνηση στο Αιγαίο: Ανάφη, Θήρα, Αίγινα. Όμως, καθώς η επιστροφή τους αργούσε και η Ιωλκός δεν φαινόταν, ο Ιάσων κέτευσε τον Απόλλωνα να τους δείξει τον δρόμο. Αυτός τους οδήγησε στις Σποράδες, από όπου στη συνέχεια βρήκαν τον δρόμο τους για την Ιωλκό.

Ο Ιάσοντας, έχοντας πάρει ως σύζυγό του πια τη Μήδεια, παρέδωσε στον Πελία το Χρυσόμαλλο Δέρας. Από το σημείο αυτό και πέρα δημιουργήθηκαν διάφορες παραδόσεις και εκδοχές. Σύμφωνα με μία ο γιος του Πελία, ο Άκαστος, διαδέχθηκε τον πατέρα του στον θρόνο της Ιωλκού, και έδωσε από την πόλη τη Μήδεια και τον Ιάσωνα. Το ζευγάρι βρήκε καταφύγιο στην Κόρινθο, όπου έκαναν ευχαριστήριες θυσίες στον Ποσειδώνα, οργάνωσαν επινίκιους αγώνες και αφιέρωσαν στον ίδιο θεό την Αργώ.

Στην Κόρινθο ο Ιάσοντας και η Μήδεια έζησαν ήσυχα για δέκα τουλάχιστον χρόνια. Με την πάροδο του χρόνου, όμως, ο Ιάσοντας άρχισε να αδιαφορεί για τη Μήδεια, ενώ παράλληλα άρχισε να γλυκοκοιτάζει την όμορφη και πολύ νεότερη θυγατέρα του Κορίνθιου βασιλιά Κρέοντα, τη Γλαύκη ή Κρέουσα, ώσπου τελικά την αρραβωνιάστηκε. Η Μήδεια ένιωσε τότε μετέωρη σε ένα τόπο ξένο, και με κλειστό τον δρόμο της επιστροφής, καθώς το έγκλημά της με τον Άψυρτο θα πληρωνόταν σκληρά στην Κολχίδα. Προσπάθησε λοιπόν να πείσει τον Ιάσωνα να της μείνει πιστός, θυμίζοντάς του τους όρκους πίστεως που της είχε δώσει επικαλούμενη τη μαρτυρία των θεών. Αυτά όμως αποδείχθηκαν μάταια, οπότε η Μήδεια εκδηλώθηκε ξανά ως μάγισσα: Απέστειλε ως γαμήλιο δώρο στη Γλαύκη ένα νυφικό χιτώνα, που μόλις τον φόρεσε πήρε φωτιά και την έκαψε ζωντανή. Το ίδιο έπαθε και ο πατέρας της, ο Κρέων, προσπαθώντας να τη βοηθήσει.

Για τον Ιάσωνα, η Μήδεια επεφύλαξε τη σκληρότερη εκδίκηση: Σκότωσε δύο από τα παιδιά τους: τον Αλκιμένη και τον Τίσσανδρο. Από τότε, το όνομα της Μήδειας έγινε συνώνυμο της παιδοκτόνου μάνας.

35 Χρόνια Ελληνικό Θεατρικό Εργαστήρι

Τον Φεβρουάριο του 1984 ξεκίνησε η περιπέτεια του Ελληνικού Θεατρικού Εργαστηρίου στις Βρυξέλλες (Atelier Théâtral Grec, Bruxelles) που συνεχίζεται έως σήμερα. Τότε Έλληνες υπάλληλοι των κοινοτικών οργάνων ίδρυσαν μια θεατρική ομάδα όχι μόνο από αγάπη για το θέατρο αλλά και από ανάγκη για μια αμεσότερη κοινωνική σχέση απαραίτητη στις συνθήκες ζωής των Βρυξελλών τα πρώτα χρόνια μετά την ένταξη. Αν και αποτελείται, κυρίως, από Έλληνες υπαλλήλους των κοινοτικών οργάνων, η ομάδα είναι ανοιχτή σε οποιονδήποτε ενδιαφέρεται για το θέατρο. Άλλωστε δεν έχει καταστατικό, δεν έχει εκλεγμένα ούτε διορισμένα όργανα, δεν έχει οικονομική, πολιτική ή άλλη εξάρτηση. Ένας πυρήνας από το 1984 με πολλή προσωπική δουλειά και χωρίς καμιά εξωτερική ενίσχυση οικονομικής (προσπαθούμε να ισοσκελίζουμε τα έσοδα με τα έξοδα, χωρίς πάντα να το καταφέρνουμε) ή άλλης μορφής, με τη βοήθεια μόνο όσων συμμετέχουν κάθε φορά ενεργά καταφέρνει να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις μιας κατ'εξοχήν ερασιτεχνικής ομάδας που είναι αναγκασμένη να λειτουργεί με αρκετούς περιορισμούς.

Το πρώτο έργο ανέβηκε τον Ιούνιο του 1985, αφού χρειάστηκε κάποιος χρόνος για τις απαραίτητες διαδικασίες για τη σταθεροποίηση της Ομάδας και την επιλογή του κατάλληλου έργου. Το έργο αυτό ήταν ένα άπαιχτο έως τότε έργο του Γιώργου Σκούρτη, *Η δίκη του Ορφέα και της Ευρυδίκης* και ο συγγραφέας τίμησε με την παρουσία του την πρώτη αυτή ιστορική παράσταση. Από τότε η Ομάδα ανέβασε με τον αυθορμητισμό και τη δυναμική του ερασιτέχνη πολλά έργα του Ελληνικού ρεπερτορίου, από κλασικά όπως οι *Εκκλησιάζουσες* του Αριστοφάνη έως σύγχρονα έργα νέων δημιουργών, όπως ο Γιώργος Παλούμπης, Γιώργος Ηλιόπουλος, Άκης Δήμου, Ανδρέας Στάικος, Βασίλης Μαυρογεωργίου, Βασίλης Κατσικονούρης αλλά και καθιερωμένων Ελλήνων συγγραφέων, όπως ο Ιάκωβος Καμπανέλλης, ο Μανώλης Κορρές, ο Κώστας Μουρσελάς, ο Γιώργος Διαλεγμένος, ο Γιώργος Θεοτοκάς και άλλοι. Καλύφθηκαν έτσι σχεδόν όλα τα είδη του θεάτρου: κωμωδία και κωμειδύλλιο, δράμα, θέατρο του παραλόγου, αστυνομικό, πολιτικό, μονόλογοι, θέατρο ντοκουμέντο, σουρεαλιστικό, σάτιρα, κοινωνικό κλπ.

Ένα σημαντικό μέρος της δουλειάς της Ομάδας αποτέλεσε το θέατρο «και για παιδιά και με παιδιά». Πολλές γενεές παιδιών από 5 ετών έως 17 πέρασαν από τη σκηνή του θεάτρου από το 1996 έως το 2008 και γαλουχήθηκαν στα μυστικά της εξαιρετικής αυτής τέχνης πλουτίζοντας τον εαυτό τους, αλλά και διασκεδάζοντας το κοινό των Βρυξελλών. Πολλά από τα παιδιά αυτά μετά τις σπουδές τους εγκαταστάθηκαν στις Βρυξέλλες και είναι μέλη και σήμερα της θεατρικής μας Ομάδας.

Διακρίσεις και άλλες συμμετοχές της Ομάδας

Η ομάδα μας συμμετείχε μέχρι σήμερα σε πέντε διαγωνιστικά Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου:

- Με το έργο **Νταλικά** της Κωστούλας Μητροπούλου, στο Θεατρικό Διαγωνισμό του Δήμου Ιθάκης, το Σεπτέμβριο του 1987 και διακρίθηκε με το βραβείο της **“καλύτερης παράστασης πρωτόπαιχτου έργου”** (δεύτερο από πλευράς σπουδαιότητας) και το βραβείο **Β' Γυναικείου ρόλου**.
- Με το έργο **Ποιος ανακάλυψε την Αμερική;** της Χρύσας Σπηλιώτη, στο 30ό Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Καρδίτσας τον Μάρτιο του 2014 και διακρίθηκε με το βραβείο **Β' Γυναικείου ρόλου** (και για τις δύο ηθοποιούς του έργου), το βραβείο **Μουσικής Επένδυσης** και **έπαινο Σκηνοθεσίας**.
- Με το έργο **Καπνοκράτωρ** του Ανδρέα Σταίκου, στο 5ο Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Ιεράπετρας τον Οκτώβριο του 2015 και διακρίθηκε με το βραβείο **Β' Γυναικείου ρόλου** και **έπαινο ερμηνείας γυναικείου ρόλου**.
- Με το έργο **Η κόμισσα της φάμπρικας** των Α. Γιαλαμά-Δ. Πρετεντέρη, στο 32ό Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Καρδίτσας τον Μάρτιο του 2016 και διακρίθηκε με τα εξής βραβεία: **Βραβείο Κοινού, βραβείο Α' Ανδρικού ρόλου, βραβείο Β' Γυναικείου ρόλου και έπαινο ερμηνείας γυναικείου ρόλου**. Η Ομάδα μας ήταν επίσης υποψήφια για το Βραβείο της Καλύτερης Παράστασης και το βραβείο Μουσικής Επιμέλειας.
- Με το έργο **Γάμος άνευ νύμφης** του Αλεξάνδρου Ρίζου Ραγκαβή, στο 35ό Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου Καρδίτσας τον Μάρτιο του 2019 και διακρίθηκε με τα εξής βραβεία: **Βραβείο Β' Ανδρικού ρόλου, βραβείο Ενδυματολογίας και Έπαινο για την διαχρονική προσφορά της Ομάδας στην «ιδέα του ερασιτεχνικού θεάτρου»**. Η Ομάδα μας ήταν επίσης υποψήφια για το βραβείο Σκηνοθεσίας, Επιλογής Έργου και Μουσικής Επιμέλειας.

Από το 2018 η Ομάδα μας συμμετέχει στον κοινό εορτασμό της Παγκόσμιας Ημέρας του Θεάτρου στις 27 Μαρτίου, με τις άλλες θεατρικές ομάδες των Βρυξελλών.

Προηγούμενες παραστάσεις της ομάδας μας

- 1) **Η δίκη του Ορφέα και της Ευρυδίκης**, του Γ. Σκούρτη, σε σκηνοθεσία Ειρήνης Χαλκιά, Ιούνιος 1985, Βρυξέλλες
- 2) **Εσωτερικά Ειδήσεις**, του Μάριου Ποντίκα, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Απρίλιος 1986, Βρυξέλλες και Ιούνιος 1986, Λουξεμβούργο
- 3) **Εκκλησιάζουσες**, του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιανουάριος 1987, Βρυξέλλες
- 4) **Νταλικά**, της Κωστούλας Μητροπούλου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Σεπτέμβριος 1987, Ζάκυνθος και Οκτώβριος 1987, Βρυξέλλες
- 5) **Φαύστα**, του Μποστ, σε σκηνοθεσία Θόδωρου Αρβανίτη και Αντώνη Δαγκλίδη, Δεκέμβριος 1989, Βρυξέλλες
- 6) **Τα τέσσερα πόδια του τραπεζιού**, του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Οικονομίδη, Νοέμβριος 1991, Βρυξέλλες
- 7) **Ο θάνατος του Περικλέους**, του Δ.Κορομηλά και **Πρόταση γάμου**, του Άντον Τσέχωφ, σε ενιαία παράσταση και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Ιούνιος 1992, Βρυξέλλες
- 8) **Θεσμοφορίζουσες**, του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 1993, Βρυξέλλες
- 9) **Άντε Γεια**, του Θανάση Παπαγεωργίου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Απρίλιος 1994, Βρυξέλλες
- 10) **Ο τοπικός παράγων**, του Παναγιώτη Καγιά, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Δεκέμβριος 1994, Βρυξέλλες
- 11) **Μάνα, μητέρα, μαμά**, του Γιώργου Διαλεγμένου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιούνιος 1995, Βρυξέλλες
- 12) **Ματίας ο Πρώτος**, της Άλκης Ζέη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 1995, Βρυξέλλες
- 13) **Το Ενδρείο**, του Κώστα Μουρσελά, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιούνιος 1996, Βρυξέλλες
- 14) **Ο κήπος με τα χελιδόνια**, του Μπάμπη Τσικληρόπουλου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Ιανουάριος 1997, Βρυξέλλες - Φεβρουάριος 1997, Λουξεμβούργο
- 15) **Ο Σμιγδαλένιος**, του Αλέξανδρου Αδαμόπουλου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Ιούνιος 1997, Βρυξέλλες
- 16) **Ο μπαμπάς ο πόλεμος**, του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Φεβρουάριος 1998, Βρυξέλλες
- 17) **Λόγω φάτσας**, του Γιώργου Διαλεγμένου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Φεβρουάριος 1999, Βρυξέλλες
- 18) **Αντζελίνα η Σταχτοπούτα**, της Κάρμεν Ρουγγέρη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 1999, Βρυξέλλες
- 19) **Χρυσοβεργαής και Ηλιοτάτη**, λαϊκό παραμύθι σε διασκευή και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2000, Βρυξέλλες
- 20) **Μπαμπάδες με ρούμι**, των Ρέππα-Παπαθανασίου, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά, Δεκέμβριος 2000, Βρυξέλλες, Ιανουάριος 2001, Λουξεμβούργο
- 21) **Η τύχη της Μαρούλας και ο Μπάριμπα Αινάρδος**, του Δ. Κορομηλά, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2001, Βρυξέλλες
- 22) **Ο Μίδας έχει αυτιά γαϊδάρου**, του Μ.Κορρέ, σε σκηνοθεσία Βάσου Ανδρονίδη και σε συνεργασία με το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου, Νοέμβριος 2001, Βρυξέλλες
- 23) **Εκκλησιάζουσες ... σαν παραμύθι**, του Αριστοφάνη σε διασκευή Κάρμεν Ρουγγέρη και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2002, Βρυξέλλες
- 24) **Βαβυλωνία**, του Δημήτρη Βυζάντιου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 2002, Βρυξέλλες
- 25) **Το Όνειρο του Λωδεκάμερου**, του Γεωργίου Θεοτοκά, σε διασκευή/σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2003, Βρυξέλλες
- 26) **Το Λουμπάγκο**, του Μανόλη Κορρέ, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 2003, Βρυξέλλες
- 27) **Το κουβάρι των αλλόκοτων πραγμάτων**, της Μυρτώς Κοντοβά, σε διασκευή/ σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2004, Βρυξέλλες
- 28) **Η αρπαγή της Πριγκίπισσας Αϊώρας**, του Πασχάλη Τσαρούχα, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2005, Βρυξέλλες

- 29) *Ο Γενικός Γραμματέας*, του Ηλία Καπετανάκη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Γαβρά και σε συνεργασία με το Ελληνικό Θέατρο Βελγίου, Ιούνιος 2005, Βρυξέλλες
- 30) *Η Φεγγαρολούλουδη*, σε διασκευή από τις "1000 και μια νύχτες" και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2006, Βρυξέλλες
- 31) *Τραγούδι για δύο*, της Νάνσυ Πασκάλ, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2007, Βρυξέλλες
- 32) *Ψόφιοι Κοριοί, Ο Φώντας, Το Υπόστεγο*, τρία μονόπρακτα του Μήτσου Ευθυμιάδη, σε ενιαία παράσταση και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Ιούνιος 2007, Βρυξέλλες
- 33) *Όνειρο Καλοκαιρινής Νύχτας*, του Σαίξπηρ σε διασκευή Γιάννη Καλατζόπουλου και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Απρίλιος 2008, Βρυξέλλες
- 34) *Το Πέναλτυ*, του Γιώργου Παλούμπη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Φεβρουάριος 2009, Βρυξέλλες
- 35) *Ερωτόκριτος*, του Βιτσέντζου Κορνάρου, σε διασκευή και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2009, Βρυξέλλες
- 36) *Μια συνάντηση κάπου αλλού*, του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2010, Βρυξέλλες
- 37) *Εχθροί εξ αίματος*, του Αρκά, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Δεκέμβριος 2010, Βρυξέλλες
- 38) *Ο Υπάλληλος*, του Μ. Χουρμούζη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Απρίλιος 2011, Βρυξέλλες
- 39) *Desperados*, του Γιώργου Ηλιόπουλου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 2011, Βρυξέλλες.
- 40) *Τα λουλούδια στην κυρία* και *Destiny*, μονόπρακτα του Άκη Δήμου, σε ενιαία παράσταση και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2012, Βρυξέλλες
- 41) *Οι φοιτητάι*, του Γ. Ξενόπουλου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 2012, Βρυξέλλες,
- 42) *Φουσκοθαλασσιές*, του Δημήτρη Μπόγρη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Οκτώβριος 2013, Βρυξέλλες
- 43) *Αξόριστα πιούνια*, του Γιάννη Τσίρου και *Ποιος ανακάλυψε την Αμερική* της Χρύσας Σπηλιώτη, σε ενιαία παράσταση και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Ιανουάριος 2014, Βρυξέλλες. Το *Ποιος ανακάλυψε την Αμερική* παίχτηκε και στην Καρδίτσα και Σοφάδες Καρδίτσας, Μάρτιος 2014
- 44) *Μια τεράστια έκρηξη*, του Βασίλη Μαυρογεωργίου, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Οκτώβριος 2014, Βρυξέλλες
- 45) *Άλμυρός Ουρανός* του Άκη Δήμου και *Καπνοκράτωρ* του Ανδρέα Στάικου, σε ενιαία παράσταση και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά Μάιος 2015, Βρυξέλλες, Ο *Καπνοκράτωρ* παίχτηκε και στην Ιεράπετρα, Οκτώβριος 2015
- 46) *Η κόμισσα της φάμπρικας* των Α.Γιαλαμά-Κ.Πρετεντέρη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Δεκέμβριος 2015, Βρυξέλλες και Μάρτιος 2016 Μουζάκι Καρδίτσας και Καρδίτσα.
- 47) *Η ιστορία της αυτοθυσίας*, της Ομάδας του Skrow Theater, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Οκτώβριος 2016, Βρυξέλλες
- 48) *Μια Κωμωδία*, του Ιάκωβου Καμπανέλλη, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Φεβρουάριος 2017, Βρυξέλλες.
- 49) *Αντριάνα*, του Θανάση Παπαγεωργίου και *...και Ιουλιέτα* του Άκη Δήμου σε ενιαία παράσταση και σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Οκτώβριος 2017, Βρυξέλλες.
- 50) *Έγκλημα στα παρασκήνια*, του Γιάννη Μαρή, διασκευή Κατερίνας Μπερδέκα, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Απρίλιος 2018, Βρυξέλλες.
- 51) *Γάμος άνευ νύμφης*, του Αλεξάνδρου Ρίζου Ραγκαβή, σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Νοέμβριος 2018, Βρυξέλλες, και Μάρτιος 2019 Καρδίτσα
- 52) *Ο Μάκης* του Βασίλη Κατσικονούρη σε σκηνοθεσία Τάσου Νυχά, Μάρτιος 2019, Βρυξέλλες,
- 53) *Η γυνή να φοβήται τον άνδρα*, του Γιώργου Τζαβέλλα σε σκηνοθεσία Γιάννη Αμπαζή, Οκτώβριος 2019, Βρυξέλλες

Επικοινωνία :

Τάσος, Νυχάς, τηλ. +32-2-725 05 62 και +32-496 55 72 75)
e-mail: tasos.nychas@gmail.com

Ευχαριστούμε τον πολυχώρο «ΠΕΡΙΠΛΟΥΣ» και το «NEWSVILLE» για τη βοήθεια στην προώθηση της παράστασης